

ՈՐՈՇՈՒՄ

Ճանապարհային ոստիկանության. վարչական տույժ նշանակելու մասին 25.03.2020թ. թիվ 2011001371 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<16>> 04 2020թ. 7-13 - 4424

ք. Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե. Կարապետյան, վերանայելով Վահրամ Թադևոսյանի թիվ ՄԴ/18818-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Յ Ի

Երևան քաղաքի Ե. Թադևոսյան փողոցի 13/1 շենքի 17 բնակարանի բնակիչ Վահրամ Թադևոսյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 25.03.2020թ. թիվ 2011001371 որոշումը՝ նշելով, որ սխալ է որակվել դրանով ամրագրված իրավախախտումը՝ վկայակոչելով ՀՀ կառավարության թիվ 955-Ն որոշման 41-րդ կետը:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված Ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման 41-րդ կետի համաձայն՝ շրջադարձը պետք է իրականացվի այնպես, որպեսզի երթևեկելի մասերի փոխհատումից դուրս գալիս տրանսպորտային միջոցը չհայտնվի երթևեկության հանդիպակաց կողմում:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 18-րդ մասի համաձայն՝ արգելվում է տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից հանդիպակաց երթևեկության գոտի դուրս գալը, եթե դա կապված չէ վազանցք թույլատրված տեղերում վազանց կատարելու կամ խոչնդոտը շրջանցելու հետ և եթե առանց հանդիպակաց երթևեկության գոտի դուրս գալու անհնար է շրջանցել խոչընդոտը:

Նշված նորմատիվ ակտերով արգելվում է երթևեկության մասնակիցներին հանդիպակաց երթևեկության գոտի դուրս գալը կամ այնտեղ հայտնվելը, իսկ վիճարկվող որոշումով ամրագրված իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ գետեղված տեսանյութի դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 25.01.2020թ. ժամը 12⁰⁰-ին Երևան քաղաքի Էրեբունի-Դաշտենց-Այվազովսկու-Նուբարաշենի խճուղի փողոցների խաչմերուկի հատվածում երթևեկել է հանդիպակաց գոտիով, իսկ նշված իրավախախտման համար վարչական պատասխանատվություն է սահմանված Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 18-րդ մասով, այլ ոչ թե նույն հոդվածի 9-րդ:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ վարչական մարմնի կողմից կամայական մոտեցում դրսևորելու վերաբերյալ, ապա վերջինիս կողմից որևէ փաստական ապացույց չի ներկայացվել այն հիմնավորելու համար, ուստի դրա մասով դիմումը քննարկման ենթակա չէ:

Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես դիտավորությամբ, այնպես էլ անզգուշությամբ, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարել է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցել է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարել, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցել է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ոտնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անզգույշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու 25.03.2020թ. թիվ 2011001371 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Վահրամ Թադևոսյանին:

Ե. Կարապետյան